

28 grudnia 1928 r.

2

URZĄD PATENTOWY

A01k 73/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 9304.

Kl. ~~45~~ 28.

45h 73/04

Carl Hansen
(Esbjerg, Danja)
i Paul Leth
(Frederiksberg, Danja).

urząd patentowy

Deska rozporowa do cez.

Zgłoszono 1 grudnia 1926 r.
Udzielono 3 września 1928 r.
Pierwszeństwo: 3 grudnia 1925 r. (Danja).

Obecnie znane już są deski rozporowe do sieci ciągnionych, czyli cez, składające się z drewnianej płyty, zaopatrzonej w ster wysokości i płat ustalający, umieszczony u góry płyty. Takie deski rozporowe wstawia się pomiędzy linię holowniczą statku a linię sieci, przyczem zadaniem ich jest odchylanie lin holowniczych od kierunku ruchu statku, a co zatem idzie utrzymywanie sieci w stanie rozpiętym; deski rozporowe ustawiają się ukośnie oraz pod kątem do kierunku ciągnięcia sieci, wskutek zaś nacisku wody unoszą się po obydwu stronach pionowej płas-

zczyzny symetrii statku w odpowiednim od niej oddaleniu. Znane dotychczas deski rozporowe, do tego celu służące, nie dają jednak dostatecznej pewności co do tego, że zdołają utrzymać się w płaszczyznach pionowych. Prądy wodne, powstające wskutek ruchu naprzód desek rozporowych, wywierają skierowany ku górze nacisk na górny płat ustalający; nacisk jest większy na stronę deski, zwróconą ukośnie do kierunku ruchu, niż na odwrotną, tylną stronę, ponieważ zaś na dolny koniec pionowej płyty nie jest wywierane odpowiednie przeciwcisnienie, deska rozporowa kła-

dzie się na bok lub przewraca, wobec czego w czasie ruchu naprzód nie napotyka następnie na niezbędny opór wody. Wynalazek umożliwia uniknięcie tej niepożądanej ewentualności w ten sposób, że deskę rozporową zaopatruje się pomimo górnego płatu ustalającego w taki sam płat dolny, wskutek czego woda, wypierana przez deskę, napotyka na górze i na dole na powierzchni jednakowej wielkości, co powoduje równowagę deski, która zachowuje stale podczas ruchu naprzód położenie pionowe.

Wyniki współdziałania płatów ustalających z prądem wody zostają według wynalazku zwiększone w ten sposób, że z obydwóch stron pionowej płyty deski rozporowej umieszcza się na płatach ustalających listwy podłużne, służące jako listwy kierownicze.

Na rysunku figury 1—3 przedstawiają deskę rozporową według wynalazku w widokach z boku, z przodu i z góry; fig. 4 uwidocznia w zwiększonej podziałce sposób osadzenia sprężyny; fig. 5 i 6 uwidoczniają komplet urządzenia, złożony z sieci, lin i desek rozporowych, w zmniejszonej podziałce, w widokach z boku, względnie z góry.

Deska rozporowa, której tworzywo jest dobrane tak, aby jej ciężar właściwy równał się ciężarowi właściwemu wody, składa się z prostokątnej, umieszczonej pionowo płyty *a*, zaopatrzonej w płaty ustalające, przymocowane do płyty *a* pod kątem prostym i wystające poza nią z obydwóch stron na jednakową odległość. Płaty ustalające *b* są również wykonane z prostokątnych w przybliżeniu płyt drewnianych, których szerokość ku tyłowi odpowiednio się zmniejsza tak, że otrzymują one kształty, przedstawione na fig. 3. Na jednym z końców płatów, najlepiej zaś na przednim końcu górnego płatu ustalającego *b*, umocowany jest ster głębokości *c*, którego szerokość jest np. równa szerokości płatu u-

stalającego. Ster głębokości może być na stałe przymocowany pod kątem do płatu lub, jak wskazuje fig. 1, może być połączony za pośrednictwem zawiasów z przednią krawędzią płatu ustalającego, co umożliwia nastawianie steru głębokości pod pożądanym kątem do płatu ustalającego. Ster głębokości utrzymuje się w nadanym mu położeniu zapomocą drążka *f*, którego dolny koniec zapomocą sworznia *i* umocowywa się w wyżej lub niżej umieszczonych otworach płyty *a*. Jak wskazuje fig. 1, płyta *a* posiada przed sterem ukośne wycięcie *r*, wobec czego można ster w stosunku do płatu *b* opuszczać nadół.

Wzdłuż krawędzi płatów ustalających można na wzajemnie ku sobie zwróconych stronach płatów umieścić listwy kierownicze *n* (fig. 2); przy dolnej krawędzi płyty *a* umocowane jest obciążenie, np. w postaci sztaby metalowej *d*.

Do połączenia deski rozporowej z liną *c* statku służy łącznik w postaci kurzej łapki *g*; w tylnych odgałęzieniach łącznika umieszczone są sprężyny *h*, osadzenie których przedstawione jest na fig. 4 w przekroju. Do zewnętrznej w stosunku do kierunku ruchu strony deski przymocowana jest antaba *h*, do której uwiązana jest liną holownicza *p* sieci *o*.

Zadaniem desek rozporowych jest, jak wspomniano, utrzymywanie podczas położu lin holowniczych na odpowiedniej odległości od siebie. Wskutek ruchu statku naprzód deski rozporowe ustawiają się ukośnie do kierunku ruchu. Ster głębokości służy do podniesienia deski aż do powierzchni wody, a płaty ustalające utrzymują deskę pionowo w wodzie. Podczas ruchu naprzód powstają wzdłuż boków płyty *a* wiry, oddziaływające na płaty ustalające i utrzymujące deskę rozporową w równowadze. Listwy kierownicze *n* przyczyniają się do zachowania położenia równowagi, skierowując wiry ku płycie *a*.

Zamiast utrzymywania deski rozporo-

wej na powierzchni wody można ją zapomocą odpowiedniego nastawienia steru głębokości c utrzymywać na mniejszej lub większej głębokości pod powierzchnią wody.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e.

1. Deska rozporowa do włóków lub cez, składająca się z pionowej płyty, zaopatrzonej w ster głębokości, i płatu ustalającego, umieszczonych u góry płyty, znamienna tem, że u dołu przymocowany

jest do płyty (a) dodatkowy płat ustalający (b).

2. Deska rozporowa według zastrz. 1, znamienna tem, że z obydwóch stron płyty (a) na płatach ustalających (b) umieszczone są listwy podłużne (n), służące jako listwy kierownicze.

C a r l H a n s e n.

P a u l L e t h.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

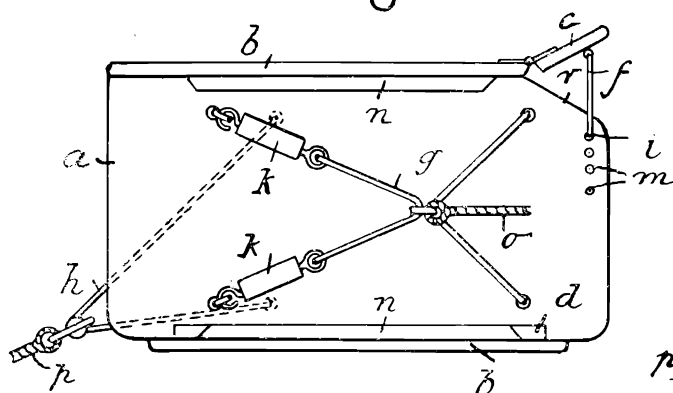

Fig.2.

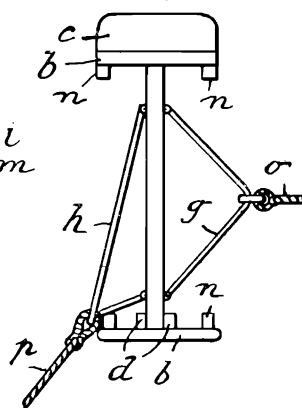

Fig.3.

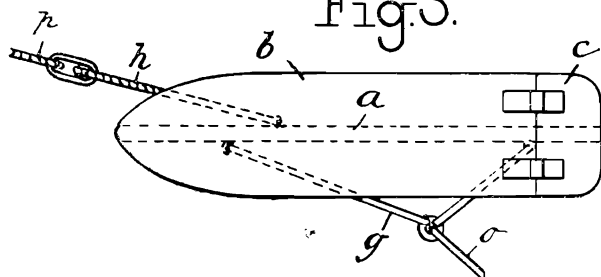

Fig.4.

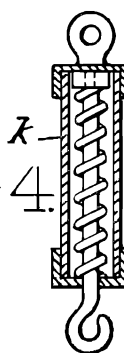

Fig.5.

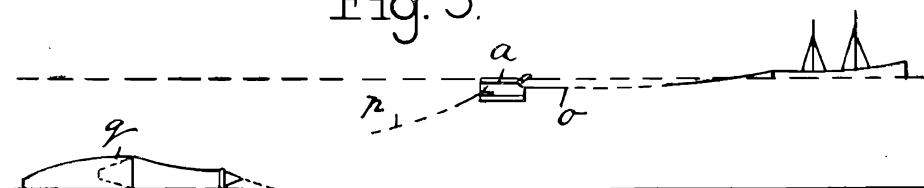

Fig.6.

